

Nr 11

Av herrar **Sveningsson** och **Svenungsson**, om en undersökning av samtliga allmänna vägars tillstånd.

(Lika lydande med motion nr 11 i Andra kammaren)

För att kunna göra en bedömning av vilka vägar som bör bli föremål för ombyggnad, förstärkningar eller ett bättre underhåll är det nödvändigt med en kvalitetsgradering av alla allmänna vägar. Vid 1969 års riksdag framförde vi förslag i syfte att uppnå detta resultat. Motionen vann dock inte riksdagens bifall.

Vad beträffar riksvägar och genomgående länsvägar med en sammanlagd väglängd av 26 000 km har en sådan kvalitetsbedömning avslutats under första hälften av 1960-talet. För resterande del av vägnätet som brukar benämnas "övriga länsvägar" och som omfattar en längd av ca 74 000 km har någon totalinventering ej genomförts. Under år 1964 har dock insamlats vissa data och skett en bedömning av 28 000 km eller 38 % av detta vägnät.

Även om många tusental kilometer av riksvägarna och genomgående länsvägar är i behov av ombyggnad och stora förbättringsarbeten så är länsvägarna i övrigt i ännu större behov av ombyggnad och förbättringar. Väganslagen har under en lång följd av år varit så sparsamt tilltagna att de till mycket liten del har gått till dessa mindre vägar. Många av dessa vägar är i dag i ett ytterst dåligt skick på grund av bristande upprustning och underhåll.

Som vi uttalade i vår motion förra året är det ytterst sällan som något nytt grus påföres vägbanan på de vägar som saknar någon form av permanentbeläggning. Förutom att själva vägbanan ofta är utsliten får buskar och gräs år efter år växa i vägkanterna utan att bli bortröjda. När väghyveln någon gång under året drar fram över den gamla vägbanan blir på sina ställen ofta resultatet enbart att befintliga jordstenar i själva vägkroppen blir mera framträdande. Vägdikena har i stor omfattning fyllts igen dels genom väghyvelns arbete och dels genom att tunga lastfordon tynger ned vägkanterna. Det finns långa vägsträckor som är helt i avsaknad av vägdi-ken.

En neutralisering av den stora eftersläpning, som förekommit inom väg-området, kommer att medföra mycket stora kostnader. Statens vägverk har vid skilda tillfällen uttalat att insatserna för underhåll och förbättring måste ökas om inte det i vägarna nedlagda kapitalet skall spolieras.

I inventeringen och klassificeringen av de 74 000 km, som inte ingår i be-teckningen genomgående länsvägar, kommer ingen redovisning att framläggas för varje särskild väg. Någon jämförelse kan således inte göras mellan riksvägnätet och genomgående länsvägar. Den gjorda undersökningen av dessa icke genomgående länsvägar är således av litet värde. Vad som kan utläsas av detta material är att både den mindre del som blivit undersökt och de nära 50 000 km som inte alls blivit undersökta är i ett mycket dåligt skick och inte alls följt med trafikutvecklingen.

Från rapporten angående standarden på dessa 74 000 km vägar kan följande citeras:

Vägens bärighet har bedömts i samråd med respektive lokalförvaltning. Bedömningen är utförd under hänsynstagande till dagens trafik. Förekomsten av broar med nedsatt bärighet eller dylikt har ej påverkat bedömningen av vägens bärighet. Att få någon klar bild av dessa vägars allmänna tillstånd är inte möjligt.

Vi vill därför föreslå att en allmän undersökning sker av samtliga vägars egentliga tillstånd. De mindre trafikerade vägarna bör således inte utelämnas, då dessa har en stor uppgift att fylla i respektive bygder. För planering av vägväsendets framtida utveckling är det därför angeläget att en undersökning och bedömning av vägarnas tillstånd snarast kommer till utförande genom statens vägverks försorg.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att en undersökning av samtliga allmänna vägars tillstånd snarast kommer till stånd.

Stockholm den 14 januari 1970

Ragnar Sveningsson (m) Arne Svenungsson (m)